

Satır Aralarında Ömrün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Haziran 2024

Aryası aşkın ve bakir mevsimin yürek sızlatan iniltisi

Ne çok acı

Ne çok gece

Çöreklenen hece hece

Mavinin yoldan çıkmışlığı

Her kesit her kisve

Ateşin parıltısı

Dudaklarımdan dökülür yalnızlığın seremonisi

Sancılıdır yürek

Bir o kadar sevecen

Aşka meyleden her saniye

Gök gözlü kadın varsa yoksa

Annemin soluk teninden kayar imgeler

Kâh ömür

Kâh rüzgâr

Kâh kader

Kubbesi göğün

Yeraltında saklı o belirsiz hüznün

Rivayet o ki:

Ölüm var/mış...

Rehavet ola ki:

Yüreği d/ağlamış

Hezeyan değil heyecanla eşlik eden

İlhamın sonlanmaz vardiyası

İçimde saklı cepken

Dışımnda göğüs kafesimi çevreleyen

Batmaz bildiğim gemim

Batsa bile

Bata çıka yürüdüğüm çamurun izi asla kalmaz üzerimde

Elbet güneşim ben güpegündüz kararsa da gök kubbe

Elbet şiarım aşk ve evren ve ezkaza yıkılan kale' m

Hatırşinas bir öykü derledi ulu Keykubat

Hem tarih hem tarifsiz kader
Hem de uleması hayatın
Ulak bildiğim şu sefil kalemim
Kandığım zalime
Kardığım kadar ne çıkarsa önüme

Haşmetli bir tapınak bilmezler ama
Sırça köşküm ve sarnıcım
Boyumu aşan acıların karekökü
Büyüdüğüm anbean
Büyümele iştiğal
Satır aralarında ömrün
Damlayan yaşım ve hüznüm
Yaşam ise bir kördüğüm

Koyu ve ıssız gece
Karartısı bulutların sökün edene
Sunduğum ferman
Yazılası anıların
Yadında yalnızlığın
Kulp takanlara sözüm
Tasfiye edemediğim bir hayal ki
Taziyelerimi
Sunduğum kadar gerçeklerin dilemması
Şiarım nasıl ki yarın
Şairliğimse babadan miras
Bir köhne kulübe öncemde saklı
Varsın yıkıntı ve enkaz addedilsin
Ruhumun deryasında sözcükler dinmez iken
Terk edilmişliğim

Zanlar ve sanlar
Sancılı doğumun bekası yalnızlığın yıktığı duvar
Ve duvar ötesi
Sınırlarımın ihlal edildiği
Elbet Rabbimde saklıdır reçetesi

Hasın değil hazzın hiç değil
Haizi olduğum o tek zerrenin ibaresi

İştigal
Olduğumdan öte
Hemhal
İken varla yok arası
Yanaşması zalimin
İteklediğim kabrim ve hüznüm ve serencamı köşküm ki
Aslında ağırladığım bunca duygu ve zümre
Şatafatlı bir yalnızlığın
Durağan lehçesinde
Sökülen duvağın kanlı gölgesi
Kanamalı imgeleri
Tehir edemediğim kadar

Kaybolmaya müsait bir pusula
Kaybım ve garbım ve sancım dinmese bile
Beklemedeyim
Bakaya kalan bir asker gibi
Bekası yarınların
Ve işte yüreğime zimmetli
Sabır ve şükür
Ve umut ve sevgi
İnancın devindiği
Yer gök girmeden birbirine

Telaşla kollarımı sıvadiğim
Tasvip etmediğim kadar
Ben de varım bu hayatta bu savaşta
Siperim aşk
Şiarım umut
Seferi tanıklığında yüzümü yalayıp geçen akça pakça bulut
Şimdiki
Varsın ölsün dünüm
Yarınlara meylettiğim
Yandan çarklı geminin kaptanı
Düşmeye gör sen!

Direndiğim kadar ezelden
Diklendiğim zalim ve iblis
Bir minval ki:

Kalemimin doğasında saklı her g/izi
Şiir diye gözüne soktuğum ahali
Elbet vardır ruhun bir de iyi hal kâğıdı
Kaybolmadan
Gün sonlanmadan
Gecenin isi
Sihirli bir d/okunuş mademki
Şiir

Varsın ötelensin benliğim
Varsın yeniden yazılsın kaderim
Varsın yok sayılayım
Varmakla ölmek arasında
Bir Araf ise saklı sarnıcımda
Bir kader iken kederin hegemonyası
Hiç olmadığım kadar huzurlu
Hiçliğimle eşleşen bir yontu
Eşkalim ve emsalsiz düşlerim
Kanıksadığım kadar da bunca hayali
Gerçek kılan elbet yüce Mevla...